

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਬੇਜੇਰ ਫਲਸ਼ੈ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਜੇ., ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਸਰੂਪ ਲਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਕੈਸ਼ਲਿਆ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ।

1955 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 805-ਸੀ.

14 ਮਾਰਚ 1956

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)-ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 13-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ-ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ 'ਤੇ ਰੋਕ, ਕੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਸਫਲ ਧਿਰ, ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

21 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ, ਐਸ.ਐਲ. ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 13, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰੋਕ ਦੀ ਇਜਾਜਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇ.ਡੀ. ਨੇ ਸਟੇਅ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 13 (2) (ਡੀ), ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਫਲ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

ਰਾਜਮੁੰਦਰੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਰਕਾਰ (1), ਲਲਿਤੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਬੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (2), ਅਤੇ ਚੇਤ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਿੰਘ (3) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ।

ਆਰਡਰ 45, ਰੂਲ 13 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 151, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਛੇੜਛਾੜ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

ਐਨ.ਐਲ. ਸਲੂਜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਸਰੂਪ ਲਾਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 24 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 21 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। | ਆਰਡਰ 45, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

21 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 26 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੰਤਕਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਵੇਂ

ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰੂਪ ਲਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1954 ਅਤੇ 1955 ਦੌਰਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ 41 ਸੈਂਦੇ ਵੇਚੇ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅੱਧੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਰਡਰ 45 ਦੇ ਨਿਯਮ 13(2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਰਾਜਮੁੰਦਰੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਰਕਾਰ (1) ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 13 (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਫਲ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਇਸਦੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ 13 (2) ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ –

"ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਫਲ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਲਲਿਤੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਬੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨਿਯਮ 13 (2), ਧਾਰਾਵਾਂ (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ। ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ-

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਐਡਵੋਕੇਟ - ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਪੜਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਚੇਤ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਿੰਘ (1) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਕੁਝ ਸਰ ਅਤੇ ਖੁਦਕਸ਼ਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 13 (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸਲੂਜਾ ਨੇ ਨਿਯਮ 13 (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

"13 (2) (ਡੀ)) ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜੇ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ 27 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।